

EY-tuomioistuimen tuomio 18.12.2007 ns Laval-tapauksessa numero C-341-05

Lähetettyjen työntekijöiden työehtoja minimipalkan suhteen ei ole säädelty Ruotsissa direktiivissä tarkoitettuun tapaan. Tämä tarkoittaa sitä, että lähetettyjen työntekijöiden direktiivin soveltamista Ruotsissa pitää täydentää. Ruotsissa ei ole lakisääteistä minimipalkkaa. Sen sijaan työmarkkinaosapuolet ovat sopineet määräävänsä niistä työehtosopimuksin. Tämä on direktiivin mukaan mahdollista, mutta silloin täytyy olla myös järjestelmä, jolla määräykset ulotetaan koskemaan kaikkia työnantajia esim. yleissitovuuden kautta. Sellaista järjestelmää ei ole Ruotsissa.

Lähetettyjen työntekijöiden direktiivi ei anna oikeutta vaatia parempia etuja kuin maan minimiehdot koskien direktiivissä lueteltuja työehtoja, vaikka se ei toki estä parempien etujen tarjoamista. Direktiivi ei myöskään tarjoa oikeutta vaatia oikeuksia muissa kuin direktiivissä mainituissa kysymyksissä. Tämä on kiintoisaa tapauksessa, koska Ruotsin Rakennusliiton (Byggnads) sopimus tietyissä asioissa tarjoaa minimiehtoja parempia etuja, ja sen lisäksi siinä oli määräyksiä koskien muita kuin direktiivissä lueteltuja alueita. Siten Byggnadsin vaatimus työehtosopimussääntelystä meni yli direktiivin tarjoaman suojan.

Byggnadsin työtaistelutoimet tähtäsivät tuomioistuimen mukaan myös palkkaneuvottelujen käynnistämiseen sen selvittämiseksi, minkälaisia palkkoja yrityksen tuli maksaa.

Oikeus työtaistelutoimiin joutuu joskus ristiriitaan palvelujen vapaan liikkuvuuden kanssa. Jotta työtaisteluoikeudella olisi etuoikeus, toimilla täytyy olla laillinen tavoite, joka on EU-perussopimuksen mukainen ja perusteltu yleisellä edulla. Sen lisäksi toimenpiteen täytyy olla asianmukainen ja suhteellinen.

EY-tuomioistuimen mielestä Byggnadsin saarto ei täyttänyt laillisen tavoitteen vaatimusta, koska se tähtäsi **palkkaneuvottelujen aloittamiseen, parempien ehtojen** tarjoamiseen direktiivissä mainituissa kysymyksissä, sekä **suorituksiin kysymyksissä, joita direktiivi ei kattanut**. Tuomioistuin katsoi, että tässä tilanteessa yrityksen oli vaikeata tai kohtuutonta saada selvyyttä velvollisuuksistaan minimipalkan suhteen ruotsalaisten sääntöjen mukaan.

Tuomioistuin otti myös kantaa niin sanottuun Lex Britanniaan eli siihen, että Ruotsin myötämäärämlain mukaan on sallittua ryhtyä työtaistelutoimiin yritystä vastaan, joka on sidottu ulkomaalaiseen työehtosopimukseen, mutta ei yritystä vastaan, joka on sidottu ruotsalaiseen työehtosopimukseen. Tämä määräys todettiin syrjiväksi, vaikka sen tarkoituksena on estää palkkadumppausta ja edistää tervettä kilpailua.